

rer, var det så ikke rimeligt, om det offentlige sygehusvæsen kunne sende en regning til de private sygehusvæsen for den opgave, det offentlige sygehusvæsen løser på vegne af det private sygehusvæsen, når det private sygehusvæsen modtager en betaling fra patienten, enten fra patienten eller fra patientens forsikring, det er jo sådan set ligegyldigt, men altså sådan, at det private sygehusvæsen ikke får en betaling for en opgave, det ikke løser?

Lone Møller (S):

Nu siger ministeren, at det offentlige og det private sygehus udfører samme funktioner, og dermed burde ydelserne være de samme. Kan ministeren ikke bekræfte, at de private sygehuse jo slipper for en masse funktioner, som der er i det offentlige, som de så at sige heller ikke bidrager til? Jeg tænker på uddannelsesfunktionen; jeg tænker på laboratoriefunktionen; jeg tænker på andre områder, som i dag ikke findes på private hospitaler, og som de heller ikke overhovedet bidrager til i det offentlige sundhedsvæsen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu spørger hr. Klaus Hækkerup, om det ikke ville være rimeligt, at det offentlige sygehusvæsen kunne sende det private sygehusvæsen en regning. Man kunne jo vende spørgsmålet om og sige: Ville det så ikke være lige så rimeligt, at de private sygehuse eller for den sags skyld borgeren, som selv foretager en egenbetaling for at få en operation, kunne sende det offentlige sygehusvæsen en regning for sparede omkostninger ved, at borgeren selv har fået løst det behandlingsproblem, som vedkommende ellers i henhold til sygehuslovgivningen kunne belaste det offentlige sygehusvæsen med?

Altså det er jo en mærkelig form for krydstænkning. Det afgørende er, at vi står vagt, når vi taler offentlige penge, om et visitationsniveau, der gør, at folk behandles for det, de skal behandles for, og at man ikke modtager betaling for noget, man ikke udfører.

Når fru Lone Møller så spørger lige præcis om det forhold, jamen så er det jo sådan allerede i dag, at hvis der som en integreret del af en behandling på et privatsygehus indgår behovet for f.eks. at foretage en scanning i det offentlige sygehusvæsen, så afregnes den jo. Sådan er det allerede i dag.

Altså man er på jagt efter et eller andet her, som jeg ikke helt præcist kan gennemskue. Jeg

er ikke vidende om, at der findes private sygehuse, som ikke er enige med mig i det udgangspunkt, at man naturligvis ikke skal indtænke, at man påtager sig en opgave, som man så alligevel ikke er i stand til at løse. Det er ikke holdningen. Det er heller ikke det, man kan konstatere ude i virkelighedens verden, og derfor er der sådan set ikke noget problem her.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Klaus Hækkerup, det sidste spørgsmål.

Klaus Hækkerup (S):

Nu har vi jo set adskillige eksempler på privatiseringer, hvor private har påtaget sig en opgave, som de må have forudset de ikke kunne løse. Lad mig bare nævne, da ISS kastede håndklædet i ringen, og rengøringen oppe i Aalborg. Så derfor er det selvfølgelig berettiget at stille et spørgsmål om, hvad regeringen har tænkt sig, hvis noget tilsvarende skulle ske på det private sygehusområde.

Jeg er enig med indenrigs- og sundhedsministeren i, at man kan vende spørgsmålet om. Det skal jeg nok vende tilbage til i EU-sammenhæng. Men jeg vil godt bede indenrigs- og sundhedsministeren om at svare på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om det ikke er rimeligt, at det offentlige sygehusvæsen kan sende en regning til det private sygehus, hvis det offentlige sygehusvæsen løser en opgave, som det private sygehusvæsen modtager betaling fra patienten eller fra patientens forsikring for at løse.

Ester Larsen (V):

Jeg vil godt bede ministeren om at bekræfte, at det er sådan, at man som borger ikke kan miste, ikke kan fratages nogen rettigheder over for sundhedsvæsenet ved at lade sig behandle af private.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, det kan jeg naturligvis bekræfte over for fru Ester Larsen, for det var sådan set også essensen af det første svar, jeg gav, nemlig at vi ønsker at stå vagt om sygehuslovgivningens helt grundlæggende forudsætning om, at der er fri, lige og vederlagsfri behandling.

Kl. 15.10

Derfor har jeg sådan set svaret hr. Klaus Hækkerup, og svaret er: Nej, der er ingen basis for, at man kan sende regninger til hinanden for et be-